

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 14, tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 547. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 548. Uchwała Rady Ministrów z dnia 20 października 1938 r. o dodatkowym kredycie na rok 1938/39 na opiekę nad emigrantami za granicą.

Poz. 549. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji Nr L. IV/920/1/38 z dnia 14 października 1938 r. w sprawie otwarcia do użytku prywatnego lotniska w Trzebieńcu.

Poz. 550. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 października 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o rejestrowaniu umów sprzedaży bydła rogatego, trzody chlewnej, owiec oraz hurtowej sprzedaży mięsa, zawartych na targowiskach w Łodzi, oraz o powierzeniu Gieldzie mięsnej w Łodzi zadań komisji notowań. Sprostowanie.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

547.

ZARZĄDZENIE.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) nadaję

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy społecznej:

dr Józefowi Aleksiewiczowi w Iwonie województwa lwowskiego, — dr Bolesławowi Bujalskiemu w Stanisławowie, — inż. Wawrzyńcowi Dajczakowi we Lwowie, — Stanisławowi Dąbrowskiemu w Warszawie, — dr Alfredowi Frankemu, prymariuszowi Szpitala Miejskiego w Częstochowie, — dr Franciszkowi Kmiotowiczowi we Lwowie, — dr Marianowi Koczwarze, naczelnikowi wydziału Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, — inż. Stanisławowi Kowalskiemu we Lwowie, — Stefanowi Stanisławowi Kwiatkowskiemu we Lwowie, — inż. Aleksandrowi Wilhelmowi Lutze-Birkowi w Warszawie, — Antoniemu Pączkowi, wiceprezydentowi m. Łodzi, — Janowi Przybeckiemu w Poznaniu, — dr Zygmuntowi Kazimierzowi Ruckerowi we Lwowie, — Wacławowi Salmonskiemu we Lwowie, — inż. Antoniemu Szaynie we Lwowie, — Tadeuszowi Szumowskiemu, sekretarzowi Poselstwa Rzeczypospolitej Polskiej w Sztokholmie, — Rudolfovi Wojnarowi, ppułkownikowi w stanie spoczynku w Katowicach, — Józefowi Zagórskiemu w Poznaniu;

za zasługi na polu pracy społecznej i zawodowej:

Antoniemu Hoppelowi w Poznaniu, — inż. Leonowi Jankowskiemu w Poznaniu, — Antoniemu Jasiakowi w Poznaniu, — Franciszkowi Radomskiemu w Poznaniu, — Marianowi Rosiakowi w Warszawie, — Andrzejowi Rynowieckiemu w Poznaniu, — Donatowi Stolpiakowi w Zbąszyniu województwa poznańskiego, — Romanowi Tarwackiemu w Warszawie;

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz drugi

za zasługi na polu pracy społecznej:

dr Stanisławowi Bacowi w Puławach województwa lubelskiego, — księdzu Gerardowi Szmydowi, proboszczowi we Lwowie.

Warszawa, 20 października 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski.

548.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 października 1938 r.

o dodatkowym kredycie na rok 1938/39 na opiekę nad emigrantami za granicą.

Na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy konstytucyjnej Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1938 do 31 marca 1939 w grupie A. Administracja, w części 5 Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w wydatkach zwyczajnych, w dziale 3 „Urzędy zagraniczne”, w § 12 „Opieka nad emigrantami za granicą” kredyt dodatkowy w kwocie 600.000 zł.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski

—oOo—

549.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Nr L. IV/920/1/38

z dnia 14 października 1938 r.

w sprawie otwarcia do użytku prywatnego lotniska w Trzebieńcu.

Na podstawie § 21 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 15 lutego 1934 r. o podziale lotnisk na kategorie, oraz o warunkach zakładania, urządzania i korzystania z lotnisk oraz urządzeń pomocniczych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 142), podaje się do wiadomości, że Ministerstwo Komunikacji zarządziło otwarcie do ruchu prywatnego lotniska w Trzebieńcu z dniem 15 października 1938 r.

Do niniejszego obwieszczenia dołącza się opis lotniska, mapę topograficzną i plan sytuacyjny.

p. o. Dyrektora Departamentu:

(—) Inż. F. Wieden,

Pułkownik-pilot.

TRZEBIEŃ.

Własność: prywatna.

Położenie:

województwo kieleckie, powiat kozienicki, szerokość geograficzna 51°44'30", długość geograficzna 21°23', wysokość nad p. m. 104 m.

Położenie względem miasta:

na północno-zachód od m. Kozienic w odległości 21 km od środka miasta.

Cechy szczególne otoczenia lotniska:

ze wszystkich stron pole orne, a w części od strony zachodniej sad.

Przeszkody:

z północy i wschodu — las i linia telefoniczna o wys. 5 m, z zachodu: ogród owocowy (drzewa o wys. 3 m), a w odległości 400 m las i zabudowania folwarku Trzebień, z południo-zachodu: zabudowania wsi Trzebień w odległości 400 m.

Znaki orientacyjne dzienne:

w środku lotniska koło koloru białego i znaki graniczne.

Znaki orientacyjne nocne:

z południo-zachodu i zachodu wieś i folwark Trzebień w odległości 400 m oraz od północy miasteczko Magnuszew.

Wymiary pola wlotów:

najmniejszy w kierunku NE - SW 280 m, największy w kierunku NW - SE 440 m.

Rodzaj i charakter nawierzchni:

teren zupełnie równy, obsiany trawą.

Zaopatrzenie:

materiały pędne na miejscu, smary na miejscu, woda na miejscu.

Połączenia telefoniczne:

Zarząd lotniska, Magnuszew Nr 1.

Urząd pocztowy:

Magnuszew w odległości 3 km.

Urząd telegraficzny:

Magnuszew w odległości 3 km.

Stacja kolejowa:

Kozienice w odległości 22 km, i Warka w odległości 18 km.

Posterunek Policji Państwowej:

w Magnuszewie w odl. 3 km.

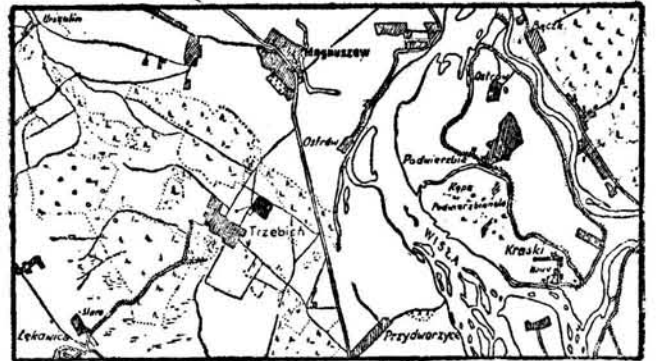
Telefon:

na miejscu.

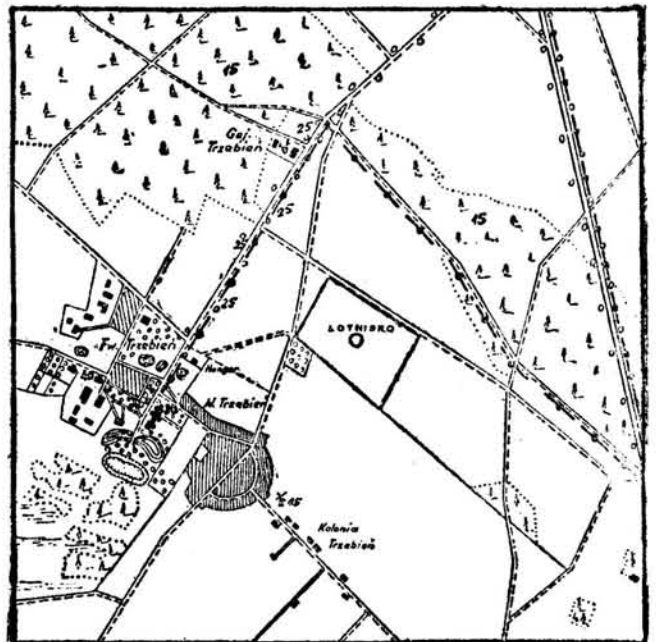
Pomoc lekarska:

w Magnuszewie w odległości 3 km.

Stan z października 1938 r.

1:100.000

1:20.000

550.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 18 października 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o rejestrowaniu umów sprzedaży bydła rogatego, trzody chlewnej, owiec oraz hurtowej sprzedaży mięsa, zawartych na targowiskach w Łodzi, oraz o powierzeniu Gieldzie mięsnej w Łodzi zadań komisji notowań.

Na podstawie art. 10 ust. (1) i (7) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 639) zarządzam co następuje:

§ 1. Umowy sprzedaży w zakresie obrotu bydlęciem rogatym, trzodą chlewną, owcami i mięsem, zawarte na targowiskach położonych w obrębie miasta Łodzi, powinny być rejestrowane.

§ 2. Czynności określone w § 1 ust. 1 oraz § 9 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lutego 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o notowaniu cen i rejestracji umów sprzedaży zwierząt gospodarskich i mięsa (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 161) powierzam na targowiskach położonych w obrębie miasta Łodzi — Gieldzie mięsnej w Łodzi.

§ 3. Zgodnie z § 16 ust. 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 161) przy rejestrowaniu umów sprzedaży przez giełdę mięsną, karta umowy, sporządzona przez maklera przysięgłego, zastępuje dowód zarejestrowania.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Antoni Roman.

—oOo—

SPROSTOWANIE.

Prostuje się następujące błędy, powstałe przy ogłaszaniu zarządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1938 r. (Monitor Polski Nr 200, poz. 397) i z dnia 13 września 1938 r. (Monitor Polski Nr 212, poz. 442) oraz zarządzeń Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 marca 1938 r. (Monitor Polski Nr 71, poz. 87) i z dnia 1 sierpnia 1938 r. (Monitor Polski Nr 178, poz. 328), mianowicie:

1) w Nr 200

na str. 2, w kolumnie 2, po wierszu 16 od góry dodaje się wyrazy: „Za zasługi na polu pracy społecznej: **Wincentemu Pawłowskiemu w Kaliszu**”;

2) w Nr 212

na str. 1, w kolumnie 2, w wierszu 33 od dołu winny być zamiast imienia „Janowi” imiona „**Józefowi Bolesławowi**”;

3) w Nr 71

na str. 1, w kolumnie 2, w wierszach 34, 33 i 32 od dołu skreśla się wyrazy: „**Księdzu Wojciechowi Kociszewskiemu**, proboszczowi w Kolnikowie powiatu mościckiego”;

4) w Nr 178

na str. 4, w kolumnie 3, w wierszu 40 od góry, po wyrazie „**Krakowie**” dodaje się wyrazy: „**Natalii Lipińskiej w Łunińcu, województwa poleskiego**”.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął wczoraj prezydium komitetu uczczenia 30-lecia pracy naukowej Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego prof. dra Wojciecha Świętosławskiego w osobach: pp. prof. W. Sierpińskiego, prof. L. Szperla i prof. dyr. K. Klinga, którzy prosili Pana Prezydenta Rzeczypospolitej o objęcie protektoratu nad komitetem.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj p. Stanisława Michalskiego, dyrektora Funduszu Kultury Narodowej Józefa Piłsudskiego.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Pan Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski przyjął wczoraj ks. prof. dra Konstantego Kurnatowskiego, superintendenta generalnego kościoła ewangelicko-reformowanego w Wilnie.

—oOo—

Z Ministerstwa

Spraw Zagranicznych.

P. Minister Spraw Zagranicznych Józef Beck przyjął wczoraj w południe posła Karola Sidora, z którym odbył dłuższą konferencję.

We wczesnych godzinach popołudniowych poseł K. Sidor opuścił Warszawę, udając się samolotem do Bratisławy.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Delegacja Polskiego Czerwonego Krzyża w osobach: prezesa Zarządu Głównego gen. Al. Osńskiego i wiceprezesa Komisji Głównej Kół Młodzieży P. C. K. p. Anny Paszkowskiej wręczyła wczoraj P. Ministrowi W. R. i O. P. prof. Wojciechowi Świętosławskiemu złotą odznakę honorową P. C. K. 1-go stopnia.

—oOo—

Z Ministerstwa

Przemysłu i Handlu.

P. Minister Przemysłu i Handlu Antoni Roman w towarzystwie P. Wiceministra Rosego, dyrektora biura elektryfikacji Guenthera i sekretarza osobistego Welscha udaje się w niedzielę do Stalowej Woli. Poza tym P. Minister zwiedzi budującą się elektrownię na zaporze wodnej w Rożnowie.

Magdeburgskie więzienie Marszałka J. Piłsudskiego zrekonstruowane w Parku Belwederskim.

W pobliżu bramy od ul. Belwederskiej, w miejscu, gdzie obecnie graniczą poszerzone Łazienki z obrębem Parku Belwederskiego, niepostrzeżenie wyrósł dwupiętrowy budynek.

Jest to dawny odwach oficerski z cytadeli magdeburgskiej — więzienie Marszałka Piłsudskiego w okresie od września 1917 do 8 listopada 1918, gdy Niemcy przerażeni niepokojami wewnętrznymi i w trosce o los swych urzędników i resztek wojska, pozostałych w okupowanej jeszcze Polsce, postanowili uwolnić „Brygadiera” Piłsudskiego — jedyne go człowieka, który może niebezpieczną sytuację ująć w ręce.

Jak wiadomo, budynek ten, przeznaczony początkowo na zburzenie wraz z innymi częściami dawno nieużywanej cytadeli, został nam ofiarowany bezinteresownie jako pamiątka narodowa przez miasto Magdeburg, przy czym podkreślić należy, że władze miejskie na własny koszt przeprowadziły rozbiórkę gmachu i jego załadowanie do 7-u wagonów, w których został przewieziony do Polski i okazały tyle pieczołowitości, że przekazały nam nawet — kamień, leżący w pobliżu budynku, na którym chętnie siadywał Marszałek Piłsudski w czasie swych spacerów, który niewiadomo dlaczego nie został następnie przemalowany i do dziś nosił barwy cesarskie, łóżka więzienne, lampy naftowe i nawet piec kaflowy, na którym, jak pamiętamy, Marszałek Piłsudski notował wyniki rozgrywek szachowych z „szefem” Sosnkowskim.

Budynek ten, przywieziony na wiosnę r. b., został pieczołowicie, cegła po cegle, krokwi po krokwi, zrekonstruowany. Zabrakło jedynie taflelek szyfrowych na pokrycie jednej ściany budynku — część z nich bowiem pokruszyła się przy odbijaniu i podczas transportu.

Jest to dziś obszerny (o 14-u pokojach) dwupiętrowy budynek, budowany w 1840 r. (na ceglach wyryte są znaki firmy Cagois, nieistniejącej od kilkudziesięciu lat) o tzw. murze pruskim, krytym tafelkami szyfrowymi. Wąskie, bardzo strome schody prowadzą na pierwsze piętro, gdzie mieściły się trzy małe pokoje — cela, w której był uwięziony gen. Sosnkowski, i dwa małe pokoiki, pozostawione do dyspozycji Marszałka Piłsudskiego.

Te trzy historyczne pokoiki otrzymają wygląd z 1918 r. Z fotografii odtworzono spartańskie ich umeblowanie — sosnowe stoły i krzesła; w innych pokojach (w których dawniej mieszkali wartownicy) znajdują się fotografie, dokumenty i pamiątki, odnoszące się do tego okresu, w którym Marszałek przebywał w więzieniach niemieckich (poprzednio w Gdańsku, Szpandawie i Wesel) i dające obraz sprawy polskiej tego czasu na tle sytuacji europejskiej.

Wszystkie prace rekonstrukcyjne są już ukończone, w pośpiechu teraz jeszcze wykańczane są wnętrza, gdyż już w pierwszych dniach listopada zarząd Muzeum Belwederskiego pragnie udostępnić do zwiedzania tę drogą sercu każdego Polaka pamiątkę.

Na uroczystość otwarcia przybyć mają: burmistrz miasta Magdeburga oraz mjr. van Guelpen, który, jak wiadomo, eskortował Marszałka Piłsudskiego z twierdzy magdeburgskiej do Warszawy (przez Berlin) w dniu 8 listopada 1918 r.

Reorganizacja Muzeum Belwederskiego — remont pałacu.

Prace związane z remontem pałacu Belwederskiego są na ukończeniu. W pierwszych dniach listopada na kilka dni przed rocznicą 20-lecia odzyskania niepodległości Muzeum Józefa Piłsudskiego, po uroczystym otwarciu, otworzy swe podwoje dla szerokich mas społeczeństwa polskiego, udostępniając wszystkim zwiedzanie tego dla każdego Polaka drogiego sanktuarium narodowego.

Wczoraj na konferencji prasowej dyr. Muzeum płk. Borkiewicz przedstawił przedstawicielom prasy poszczególne etapy prac, dokonanych ostatnio w Belwederze.

Przede wszystkim chodziło tu o zabezpieczenie samego gmachu Pałacu Belwederskiego. W tym względzie dokonano szeregu prac nad wzmocnieniem fundamentów gmachu, który dawno nie był odnawiany i zabezpieczaniem go przed wilgocią. Część fundamentów została wymieniona. Należy zaznaczyć, że Pałac Belwederski był budowany na starych fundamentach pałacu Pacy jeszcze z 17-go wieku.

Podziemia Pałacu Belwederskiego dziś są całkowicie odnowione i zrekonstruowane według planów, opracowanych przez komisję konserwatorską. W podziemiach Pałacu Belwederskiego użytko piękna kaplicę, która istniała już w 17-ym wieku w dawnym pałacu Pacy. Pozostałe pokoje w podziemiach po odnowieniu przeznaczone zostały na przechowanie darów społecznych Marszałkowi Piłsudskiemu przez społeczeństwo. Jedną z

sal w podziemiach mieści nowoczesnie urządzone archiwum dla obrazów związanych z życiem Marszałka.

W dalszym etapie prac w całym Pałacu Belwederskim zaprowadzono nowoczesne zabezpieczenia przeciwpożarowe.

Jeśli chodzi o podziemia, należy wspomnieć, że według legendy mieściła się tu cela Łukasieńskiego. Nie można dziś stwierdzić z całą pewnością, czy jest to napewno ta cela, gdyż jeśli chodzi o źródła historyczne, to jedynie Mochnacki wspomina w swych pamiętnikach, że więziony był w Belwederze Łukasieński. Nie jest wykluczone, że Łukasieński bywał dostarczany z więzienia u Karmelitów do celi podziemnej w Belwederze, gdzie go badano.

Dalsza faza przebudowy Belwederu polegała na pokryciu dachu cynową blachą, pokrywającą konstrukcję żelazo-betonową. Musiano też wzmocnić w niektórych miejscach strop.

Wszystkie pokoje, związane z życiem Marszałka Józefa Piłsudskiego w Belwederze, a udostępnione już swego czasu dla zwiedzającej publiczności, zachowane zostały całkowicie bez zmiany. Wszystko tam pozostało tak, jak było za życia Marszałka Józefa Piłsudskiego. Natomiast przebudowie uległa ta część gmachu Muzeum Belwederskiego, gdzie mieściły się swego czasu pomieszczenia służbowe.

Pokoje te zostały podczas ostatniego remontu nieco przerobione, połączone drzwiami. Zostały one przeznaczone na zbiór pamiątek muzealnych związanych z życiem Wodza Narodu Marszałka Piłsudskiego. Sal tych będzie 10. W każdej z nich będą gromadzone pamiątki z poszczególnych najistotniejszych okresów życia Marszałka Piłsudskiego. Każda sala będzie miała swoje hasło, zaczerpnięte z pism Marszałka, a charakteryzujące dany okres. A więc sala wstępna pierwsza ma następujące hasło: „Byłem wychowany wśród wspomnień r. 1863 i przez jego uczestników”. W sali tej zwiedzający znajdują właśnie te pamiątki, które są związane z r. 1863.

Sala 2-ga „Zułów — Wilno” nosi napis: „Matka wychowywała nas kładąc nacisk na konieczność walki z wrogiem Ojczyzny”. Dalej idą sala „Robotnika”, sala Organizacji Bojowych, sala Walki Czynnej, sala „1914 roku” z hasłem „Chciałem, by Polska, która tak gruntownie po 1863 r. o mieczu zapomniała, widziała go błyszczącym w powietrzu w rękach swoich żołnierzy”. „Nie chciałem pozwolić, by w czasie, gdy na żywym ciele naszej Ojczyzny miano wyrębać mieczami nowe granice państw i narodów, samych tylko Polaków przy tym brakowało”. Dalej znajdujemy sale roku 1915/16/17 oraz sale roku 1917/18.

Wszystkie one mieścić będą pamiątki, związane z odpowiednimi okresami życia Marszałka Piłsudskiego, narodu oraz żołnierza polskiego.

Sale te już częściowo są urządzone i pamiątki rozmieszczone, a częściowo będą dopełniane stopniowo.

Z Komitetu Krzyża i Medalu Niepodległości.

Komitet Krzyża i Medalu Niepodległości nadsyła następujący komunikat:

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej wznawia nadawanie Krzyża i Medalu Niepodległości wyłącznie za ostatnią akcję powstańczą na Śląsku Cieszyńskim za Olzą. Wnioski mogą być zgłaszane najpóźniej do dnia 31 stycznia 1939 r.

Jednocześnie Komitet wyjaśnia, iż wszystkie inne wnioski, nadesłane do dnia 31 grudnia 1937 r., rozpatrzył, a nadawanie odznaczeń, zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o Krzyżu i Medalu Niepodległości, zostało zakończone z dniem 30 czerwca 1938 r.

Nie wszystkie nadesłane wnioski zostały uznane za kwalifikujące się do odznaczeń, gdyż cechą wyróżnienia są większe zasługi. Po sumiennym zbadaniu przedstawionych wniosków w liczbie ok. 300.000 Komitet uznał za słuszne nadanie ok. 1.800 Krzyży z mieczami, ok. 35.000 Krzyży i ok. 51.000 Medalu, razem około 88.000 odznaczeń.

Poza tym Komitet wyjaśnia:

1) Nadsyłanie obecnie nowych wniosków, uzupełnień do dawnych, lub odwołań o wyższy stopień odznaczenia jest bezcelowe, gdyż materiały te już nie mogą być rozpatrywane. Wyjątek stanowi powstanie za Olzą.

2) Komitet nie może informować o motywach nadania lub odmowy.

3) Komitet nie udziela informacji o rentach, zaopatrzeniach itp., jak również nie wydaje zaświadczeń o służbie niepodległościowej.

4) Wobec ogromnej ilości wniosków, wynoszących dziesiątki tysięcy aktów, które wpłynęły w obecnym roku, Komitet nie będzie mógł odpowiadać na nadsyłane do biura zapytania co najmniej w ciągu kilku miesięcy.

—oOo—